

[Elna Munch.]

naar han paa den ene Side, som Led af Sundhedsstyrelsen, skulde optræde paa Samfundets Vegne overfor Lægerne, og paa den anden Side skulde optræde som Lægernes Talsmand overfor Samfundet, og at han vilde miste sine Kollegers Tillid, medens han jo netop skulde optræde som Lægernes Tillidsmand overfor Sundhedsstyrelsen; han mente, at der opnaaedes større Klarhed ved, at Sundhedsstyrelsen forhandlede med Lægernes Organisation om de paagældende Spørgsmaal.

Jeg har haft Sympati for den Stilling, Sven Trier indtog i denne Sag, navnlig ud fra de Erfaringer, der allerede er gjort med den praktiserende Læge i Sundhedsstyrelsen; han ansaas for at være en udmærket Repræsentant for de praktiserende Læger, indtil han blev Næstformand i Sundhedsstyrelsen; saa blev han med eet i høj Grad mislig, man kunde ikke længere have nogen Tillid til denne Mand, fordi han nu maatte formodes at se paa Statens Interesser. Dette viser klart, hvor vanskelig Stillingen kan blive for en Lægekonsulent i Sundhedsstyrelsen.

Jeg har imidlertid sluttet mig til, at man opretholder Lægekonsulenten i Sundhedsstyrelsen, idet jeg ser Vanskelighederne ved Forhandlinger med Lægeorganisationen, og jeg mener, at den Karakteristik af den paagældende Lægekonsulents Stilling, som findes i Flertallets Bemærkninger til § 10 i Lovforslaget, i Virkeligheden rammer det, jeg kunde ønske at opnaa. Jeg skal ikke gentage, hvad der staar, idet det ærede Medlem Hr. Hedelund for lidt siden har citeret det, jeg vil kun sige, at jeg fuldt ud slutter mig til dette Standpunkt, og at jeg anser det for vigtigt, at det er paa Grundlag deraf, at man er gaaet med til Lægekonsulenten indenfor Sundhedsstyrelsen.

Jeg skal lige nævne, at Næstformanden ved Forslaget er forsvundet af Sundhedsstyrelsen, og dette er sikkert ogsaa et Fremskridt. Den nuværende Næstformand siges ganske at sympatisere med denne Forandring ud fra den Betragtning, at en Næstformand er overflødig.

Under Behandlingen af Lægeloven her i Tinget blev det fremhævet, at der i dette Forslag er tildelt Sundhedsstyrelsen et meget stort Antal Beføjelser, og man har ganske naturligt spurgt, om dette ikke vilde kræve en langt større Arbejdskraft indenfor Sundhedsstyrelsen, om dette ikke maatte medføre, at der oprettes en ny Stilling indenfor Sundhedsstyrelsen. Jeg tror ikke, det vil være nødvendigt, hvis nær-

værende Lovforslag gennemføres, idet nemlig den foreslaaede Organisation af Sundhedsstyrelsen vil bevirke, at denne bliver langt mere handlekraftig, end den nuværende er; i alle Tilfælde skal jo de paagældende Hverv udføres, og da det naturligt hører ind under Sundhedsstyrelsen, er det vel rimeligt, at det bliver der.

Bestemmelsen om Retslægeraadet er taget ud af Forslaget, og den højtærede Indenrigsminister har jo motiveret hvorfor. Jeg skal ikke nærmere komme ind herpaa, men kun sige, at det var ikke blide Ord, der faldt om Retslægeraadet i Kommissionen. Men nu bliver hele denne Sag sikkert ændret.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Udtalelser om, hvorvidt Embedslægerne kunde indkaldes til Møde, er det naturligvis saadan, at Formanden for Sundhedsstyrelsen meget godt kan indkalde Embedslægerne, selv om der ikke staar noget om det i Loven. Men jeg tror rigtignok ikke, at Embedslægerne saa er forpligtede til at komme, hvis de indkaldes; og hvis det ikke har Hjemmel i Loven, vil de sikkert ikke faa deres Rejse betalt, saa helt uden Mening er denne Bestemmelse ikke. Det samme gælder jo § 12, 3die Stykke, hvor der er Tale om, at Medicinaldirektøren kan raadspørge forskellige Personer og Institutioner o. s. v. Ja, det kan han jo sagtens gøre, naar han vil, men noget andet er, at naar der ikke er Lovhjemmel for det, er det ikke sikkert, at disse Personer og Institutioner svarer ham.

Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale dette Lovforslag til en hurtig Gennemførelse.

Vagn Bro: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet, er det for at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister vedrørende en i de sidste Dage stærkt omtalt Lægeblokering af Vissenbjerg Kommune paa Fyn. Da det foreliggende Lovforslag jo bl. a. omhandler Sundhedsstyrelsens Overtilsyn med Sundheds- og Sygeplejen, vil det formentlig ikke være urimeligt, at en Forespørgsel om dette Forhold rejstes her. Konfliktspørgsmaalet er Betalingsformen fra Kommunen til Lægerne og i det hele Rekvisitionsmaaden. Om hele dette Forhold skal jeg imidlertid ikke udtale mig ved denne Lejlighed, da jeg dels ikke kender Sagens Enkeltheder nærmere, dels forstaar, at en af de blokerende Læger har rejst Sag mod Sogneraadet, men jeg tillader mig at spørge den højtærede Mini-